minna ommast perremehhest ütsinda mahhajänu. Ma es tahha kül temmast mahhajäia nink palsi tedda weel Königsbergi linan hallusaste: „Ärge reisige ütsinda, wötke minno ka ütten! Ehk kül mo tros ei olle parhilla siin, siski ma wõi üttentulla, kül tüttar sadap trossi pärra.“ Ent temma naar nink kostse: „Tohter üttel, et ma julgeste wõi ütsinda reisida, ent teie ollete häddaline nink tete mulle ennege reisi pääl waiwa.“ Temma taht laiwaga minna, ent minna keli sedda nink lodi, et laiw jo olnes ärralännu, kui mo perremees korterist merre weerde sõit; ent hobbese tulliwa merre weresi tühjalt taggasi; laiw olli weel sääl olnu nink mo perremees õigel ajjal weel päle sanu. Se olli pärramene kõrd, et minna omma kallist perremeest weel ilma pääl näije! Se olli 16. Junil. Temma olli tootanu mulle Stettini linast kirjutada nink minna odi terwe näddal suren peljun nink hirmun sedda kirja. Wimate tulli 24. Junil kirri Tresdeni linast, ent se kirri es jõwwa minno söant rahhul panna. Se laiwa-reisimine olli mo perremehhel wäga kahjolik olnu. Ossendamise läbbi merre pääl olli täl werri pähhä tõusnu nink täl ei olle wõimalik olnu Stettini linast kirjutada, kui ta sääl olli mäle jõudnu, enge säält ilma wibimata aurotõllaga Perlinist läbbi õkwa Tresdeni ruttanu. Tresdenin olli täl kange päwallo olnu nink aoti silma-ärrajummestamine nink sepärrast olli temma säält jälle rutto Karlsbadi lina sõitnu tohtre Erdmanni jure abbi otsma, ke Tartust olli sinnatulnu. Se kirja päle olles minna ilmawibimata tälle pärralännu, ent ma pelgsi, et ma temmaga kokko es saas, sest ma es tija, mes nõuwo tohter Erdmann tälle piddi andma. Minna es mõista muud tetta, kui tälle kirja sata Pranzensbadi lina Põmimaal, sest se lina terwuse-lättet pruki olli temmal jo Tartun ettewõetu, nink teedmist anda, et ma walmis olles essi henne pärrast ka sinna minna, se päle loten,

et tälle se wasta middake es olles ütlemist. Sesamma postiga kirjuti minna ka tohtrile Erdmannile nink palsi tedda, mulle tõttet kirjutada, kuis luggu haigega olnes. Jälle läts üts näddal mulle oten nink wärristen möda. Wimate tulli poolpäiwal, 30. Junil, kirri mo wääle Pranzensbadist, kost lel temmale kirjutap, et temma minno perremeest om leüdnu korterin haige ollewat nink temmast käsku sanu tälle kirjutada, et tohter tälle kitnu Pranzensbadist ärraminna male, nink et temma minno palles, ilmawibimata sinna tulla nink tedda säält ärrawia. Se olli õddangul kello 8 aego, kui wää mulle sedda üttel nink ma essi olli rinnust haige; ent teie wõite essi mõttelda, armas Luik, et minna omma haigust nüüd ennamb es kawwatse, enge seddamaid omma trossi kokkowõtti nink tõisel hommungul kello 6 aigo jo te pääl olli Königsbergi lina. Kello 11 aigo olli ma sääl, ent üts aurotõlla rong olli jo Perlini ärralännu, tõine piddi weel õddangul kello pole 11 aigo minnema. Oh, mes piin se mul olli, sääl ütsinda trahteri pääl istu nink õddanguni odata, kui mo südda ja mo mõtte sääl tahtse olla, kun mo armsal abbikasal häddan nink wallun minno wajja olli! Kunnage es olle mo silm weel aurotõlda nink raudteed nännu, kunnage es olle ma weel säratse sure reisi pääl wõeral maal olnu, ent armas taiwane essa olli mo abbimees nink toetaja, nida et ma iks häste kõrda sai nink tõllan hääd assent leüdse. Ent minna es julgu ka tõllast wäljatulla ehk pallakest wõtta, enne kui ma Perlini sai, nink sääl es jä minna päiwa hengama, nida kui kiik mu reisija teggiwa, enge otse seddamaid jälle säält eddesiminna. Eespäiwa öse wasta tõisipäiwa 3. Julil läts rong minnema nink kello 9 tõisipäiwa hommungul olli ma jo Plauenin. Ent säält ei käü aurotõld Pranzensbadi, enge hobbeste post. Säält lätsi ma sis postiga eddesi mäkke ülles mäest alla, seni kui ma pärrale saije. Kello 6 aigo päle